

OTTENDE BOG

FAVSINGHOLM

I

ALLEREDE i Midten af Marts, en Maaned tidligere end oprindelig bestemt, vendte Jytte og Karsten From hjem fra deres Bryllupsrejse. Grunden var den, at Enslevs politiske Venner havde indbudt til en Konkurrence om et Mindebillede af den afdøde Høvding; og Karsten havde bestemt sig til at deltage. Maleriet skulde have en monumental Karakter, skulde forherlige en Episode af Frihedskampens Historie med Enslev som Midtfigur. Det var Meningen at skaffe det en fremtrædende Plads i den nye Rigsdagsbygning, og foruden Æren var der tredive tusinde Kroner at kæmpe om.

Jytte vilde helst have fortsat Rejselivet lang Tid endnu. Hun følte sig saa lykkelig fortunlet under deres planløse Omflakken fra By til By. Indtrykkene jog hinanden tildøde, og Tankerne fik Lov at sove. Men hun havde tidligere saa ofte søgt at opmande Karsten til at samle sig om en alvorlig, kunstnerisk Opgave, at hun ikke godt kunde gøre Indvendinger. Selv var han desuden mærkelig opsat paa Sagen.

En af de første Bekendte, hun stødte paa efter Hjemkomsten, var en, hvem hun allermindst havde ventet at træffe i København. Det var Meta. En Eftermiddag mødtes de paa Sporvogns-Holdepladsen ikke mange Skridt fra hendes Gadedør.

Der var paa begge Sider nogen Forlegenhed over Gensynet. Den gav sig for Jyttes Vedkommende Udtryk i en lidt forsoren Munterhed. Meta ønskede hende til Lykke med Giftermaalet, og Jytte svarede:

„Tak, ja nu har ogsaa jeg gjort min Skyldighed!“